

Alexandra, Mówisz mi, że przepraszasz

Mogłam mieć przepiękne życie,
choć spróbować żyć inaczej.
I pokochać jeszcze kiedyś,
gdybyś tylko dał mi szansę.

Mogłam mieć przepiękne życie,
każdej nocy być królową balu.
I spróbować znaleźć szczęście,
by do Ciebie nie mieć żalu.

Mówisz mi, że przepraszasz,
lecz ja nigdy nie zapomnę;
to są tylko puste słowa,
nie wymażesz nimi wspomnień.

Mówisz mi: Twego szczęścia chcę,
a ja sobie już nie radzę.
To są tylko puste słowa,
wspomnień nimi nie wymażesz.

Mogłam mieć przepiękne życie,
mogłam budzić się szczęśliwa.
I być tą, o której marzysz,
gdybym tylko jeszcze żyła.

Mówisz mi, że przepraszasz,
lecz ja nigdy nie zapomnę;
to są tylko puste słowa,
nie wymażesz nimi wspomnień.

Mówisz mi: Twego szczęścia chcę,
a ja sobie już nie radzę.
To są tylko puste słowa,
wspomnień nimi nie wymażesz.

Mówisz mi...
Mówisz mi...
Mówisz mi...
Mówisz mi...

Mówisz mi, że przepraszasz,
lecz ja nigdy nie zapomnę;
to są tylko puste słowa,
nie wymażesz nimi wspomnień.

Mówisz mi: Twego szczęścia chcę,
a ja sobie już nie radzę;
to są tylko puste słowa,
wspomnień nimi nie wymażesz.